

BIULETYN

informacyjny

WYDANIE CODZIENNE

WARSZAWA

PIĄTEK

25 sierpnia 1944 r.

ROK VI

Nr. 62-270

Dni historyczne

Wypadki o historycznym znaczeniu rozwijają się z lawinową szybkością. Podobnie jak w październiku i listopadzie r. 1918 trudno nadażyć za ich biegiem.

Trzy dni ostatnie były tutaj wymownym przykładem. W ciągu 72 godzin ogromna większość terytorium francuskiego strząsnęła z siebie kajdany okupacji. Miasta odległe o setki kilometrów niemal równocześnie pozbywały się Niemców. Paryż, Marsylia, Bordeaux, Grenoble i wiele innych zostały oswobodzone w ciągu trzech dni.

Dzisiaj można powiedzieć bez przesady, że trzy czwarte Francji, ogromnego kraju o 550.000 km kw., zostało uwolnione. Na tym obszarze pozostały jeszcze wprawdzie tu i ówdzie niemieckie garnizony i ośrodki oporu, lecz los ich jest przesądzony. Czekają śmierć lub niewola. Wykonawcami tego historycznego wyroku będą jednak zapewne już wyrastające spod ziemi siły wojskowe odradzającej się Francji.

Przejęcie tego zadania przez własne siły Francji stwarza stan, przy którym najpotężniejsza dzisiaj siła wojskowa Europy, wielka inwazyjna armia narodów zjednoczonych, może zająć się swobodnie najważniejszym zadaniem militarnym: bezpardonowym niszczeniem resztek głównych sił niemieckich, zgromadzonych w północnej Francji, oraz przeniesieniem wojny na teren Rzeszy.

Pod tym względem wypadki również rozwijają się błyskawicznie. Niszczące bitwy rozgrywają się jedna za drugą. Żołnierze niemiecki niema chwili wytchnienia. Odwrót swój odbywa pod nieustającym ogniem zarówno z powietrza jak z ziemi. A równocześnie teren zmagania przesuwają się niezmiernie szybko ku wschodowi. Dzisiaj dochodzi już nad brzegi Marny, do sławnych pól bitewnych z lat wielkiej wojny światowej. Jeśli tempo tego pochodu pozostanie bez zmiany za dni kilka przednie strażnice alianckie mogą stanąć na granicy Rzeszy, to jest tam, gdzie nie dotarli w roku 1918 zwycięskie armie Marszałka Focha.

Jakież omze być opór niemiecki na własnej granicy? — Trudno przewidywać ściśle. Nie

Prasa amerykańska o bohaterstwie Warszawy

LONDYN, 23. 8. — Serwis. — „New York Sun“ ogłosił artykuł wstępny o bohaterstwie Warszawy.

„Warszawa zapisała najbardziej wspaniałe karty ruchów podziemnych — pisze m. in. ten dziennik. — Wojska gen. Bora chociaż niedostatecznie wyposażone, trzymają w swych rękach od tygodni bardzo znaczną część miasta. Na dane hasło Armia Krajowa wyszła do walki na główne arterie, przez które szły niemieckie wojska

mniej faktem jest, iż decydująco. A zarówno żołnierz, jak sprzęt, pozostał lub pozostanie w dniach najbliższych na polach bitew, w chłonnej ziemi francuskiej.

Wniosek stąd jeden. Na zachodzie klęska stała się już u granic niemieckich i żaden wysiłek odwrócić jej nie zdoła. Tak długo ośmieszane i lekceważone demokracje zachodu przeprowadziły kampanię, która w ostatnim etapie okazała się arcydzielną przygotowaniem i przeprowadzeniem wojskowego.

Inny nieco obraz widzimy na wschodzie. Przebieg kampanii czysto wojskowej jest tutaj obecnie, w przeciwieństwie do zachodu, znacznie wolniejszy. W ciągu kilku ostatnich tygodni walki toczą się na mniej więcej ustalonych pozycjach. Można przypuszczać, że daleko idącemu wyczerpaniu wojskowej siły niemieckiej, towarzyszy tu pewne zmniejszenie i wyczerpanie również i sowieckich możliwości wojskowo - ofensywnych.

Lecz równocześnie działają tu już i inne czynniki: czynniki politycznej klęski Niemiec. Szczególnie jaskrawy wyraz znalazło to w ostatnich czterdziestu ośmiu godzinach w radykalnej zmianie politycznego i wojskowego frontu Rumunii. Ten najwierniejszy, najposłuszniejszy i najczynniejszy ze wszystkich wasali Hitlera w ciągu jednego dnia zmienił radykalnie front, przechodząc ze sztabandami i wojskiem do obozu antyniemieckiego. Trudno o jaskrawszy przykład wojskowej i politycznej izolacji i klęski Niemiec.

Historia wyrok swój już wydała. Wykonanie tego wyroku nie może być sprawą długiego czasu.

Wobec bitwa, w której Alianci po-

konały najlepsze siły niemieckie, została już rozegrana we Francji. Bitwy następne będą toczyły się w zupełnie innych warunkach. Istotą tych warunków będzie nieustający wzrost sił alianckich, możliwość ich celowego skupiania. Natomiast Niemcy są skazane na nieustające słabnięcie ich zdolności oporu. Faktu tego nie zmienić nie zdoła. Najlepsze linie obronne nie zastąpią ani żołnierza, ani sprzętu

Walki zaczepne i walki odporne

Wszystkie stanowiska utrzymane

Po onegdajszych akcjach zaczepnych AK, uwiecznionych wielkimi sukcesami — dzień wczorajszy nie przyniósł zasadniczych zmian w położeniu bojowym w Warszawie. Na poszczególnych odcinkach oddziały nasze toczyły walki odporne i zaczepne. Nasz stan posiadania nigdzie nie zmniejszył się.

PIERWSZY STRACONY SAMOLOT.

Nacisk niemiecki na Stare Miasto trwa nieprzerwanie. Szczególnie nacierają Niemcy na rejon Pasażu Simonsa (u zbiegu Bielańskiej, Długiej i Nalewek). Pomimo bardzo mocnego ognia nieprzyjacielskiego i trudnego położenia naszych oddziałów, zajmujących pozycje w zburzonych przeważnie budynkach — AK netylko odparła wszystkie natarcia, ale przeszła natychmiast do przeciwdziałania na czworobok: Bielańska - Tłumackie - Przejazd - Długa, zyskując na tere-

nie. Niemieckie próby przelamania naszych stanowisk — są nieustannie paraliżowane przez niezłomne stanowisko naszych Staromiejskich oddziałów.

Zniszczenie Starówki przez Niemców nie ustaje. Trwa silny ogień artylerii, moździerzy i lotnictwa. Dn. 23 b. m. wieczorem oddziały nasze ostrzelały szczęśliwie nad Starym Miastem niemiecki samolot, który został uszkodzony i spadł na ul. Hipoteczną. Przy upadku eksplodował ładunek bomb, niszcząc maszynę doszczętnie.

Jedno ze skrzydeł Pawiaka pali się. Zaobserwowano też duży pożar na Cytadeli. Oba punkty są obsadzone przez Niemców.

WYPAD NA UNIWERSYTET.

Równocześnie z akcją w Komendzie Policji nasze oddziały dokonały większego wypadu na Uniwersytet. Dwa polskie samochody pancerne podjechały pod główną bramę i wykurzyły z bunkrów załogę niemiecką. W tym samym czasie jeden z naszych patroli wywiadowczych, dokonał wypadu pod ogród uniwersytecki od strony Browarnej.

Po zabranii z bunkra 1 rkm-u 5 pistoletów maszynowych, ok. 100 granatów i sporej ilości amunicji — nasz oddział wycofał się. Pancerki powróciły bez uszkodzeń.

Przy zdobyciu Komendy Policji wzięto do niewoli ogółem 80 Niemców, w tym 30 SS-maków i 15 żandarmów.

24 GODZINY WALKI.

Napłynęły szczegóły zdobycia przez nas „małej Pasty“ na

Piasku. Walka trwała 24 godziny. Ostateczna akcja rozpoczęła się 22. 8. o g. 4.30 rano. Decydujący wyłom osiągnięto przez zastosowanie min. Atak prowadzony był z przerwami do g. 19.30. Po obserwacji lotniczej Niemcy otworzyli wtedy mocny ogień miotaczy min wybuchających na czworobok ulic: Piaska, Krucza, Wilcza, Marszałkowska. W tym czasie duża grupa Niemców z Pasty próbowała szturmować przebieć się w kierunku barykady na Mokotowskiej. Na sze placówki nie dopuścili do wymknięcia się Niemców. Nieprzyjaciel cofnął się do Pasty, pozostawiając 10 zabitych na barykadzie i ulicy. Druga faza walki rozpoczęła się około północy, gdy oddziały nasze wtargnęły do Pasty. Zakończenie akcji nastąpiło ok. 4 rano, a więc po 24 godzinach walki. Wśród ok. 70 jeńców było kilku wybitniejszych hitlerowców. Pastę dowodził SS-Obersturmführer Jung. W dn. 22. 8. na jego rozkaz Niemcy rozstrzelali, po uprzednim pastwieniu się nad nim, por. Stojewicza, który wtargnął do budynku z 4-osobowym partolem.

GNIAZDO CKM ROZBITE

W rejonie ul. Krochmalnej i Rynkowej nasze natarcie o świcie 23.8 doprowadziło do zlikwidowania niemieckiego gniazda ckm wraz z obsługą oraz patrolu w bezpośrednim sąsiedztwie.

Niemieckie natarcie na Grzybowską i Walec, wsparte 2 czołgami, zostało odrzucone, przyczem uszkodzono 1 czołg i zdobyto motocykl. Wieczorem na tym odcinku spaillimy tankietkę niemiecką.

Zaobserwowano przemarsz przez Chłodną od Mostu Kierbedzia ku zachodowi niemieckich oddziałów w pełnym wyekwipowaniu, w kolumnach marszowych.

Nasze informacje o odbiciu gmachu Politechniki były o tyle nieściśle, że front nadal przebiega ulicą Noakowską. Jedynie potrole nasze docierają do spalonego gmachu głównego Politechniki i budynku kreslarni.

Komunikat D-twa AK

W komunikacie Nr 43 z dnia 23 b. m. Dowództwo AK podaje:

Na odcinku Starego Miasta zaznaczył się silny nacisk nieprzyjaciela na ulicę Bonifraterską i wzdłuż ul. Bolesć. Walki w toku.

Uderzenia nieprzyjaciela na róg Bielańskiej i Długiej oraz na szkołę obok bud. Nalewki 4 zostały odparte.

W Śródmieściu trwały uciążliwe walki w rej. ulic Współ-

nej, Emilii Plater i Noakowskiego.

W ciągu dnia ogień nekający artylerii, moździerzy i lotnictwa.

Jeden samolot nieprzyjaciela został zniszczony. Spadł on na ul. Hipoteczną, gdzie po wybuchu bomb doszczętnie się spalił.

Na Żoliborzu i Mokotowie własne działania zaczepne o znaczeniu lokalnym.

PRZEGLĄD PRASY

Z DYMU I KRWI — ŚWIAT NOWY.

Dziennik Stronnictwa Ludowego „Nowy Świat“ pisze 24 8.: „Z perspektywy dzisiejszej barykady nie do pomyslenia jest, by po ukończeniu działań powstaniowych, jedni wrócili do stajówek, a drudzy cierpliwie znosili los bezrobotnego czy bezrolnego, czekającego na okrucieństwa pańskiego stołu..”

Z oparów dymu i krwi wyłonić się musi nowy świat nowy swą treścią wewnętrzną i nowy w swych kształtach zewnętrznych. Stojący dziś w lasach i na barykadach ludzie muszą mieć pewność że wywalczona wspólnym wysiłkiem Wolna Polska będzie dla nich Matką a nie macochą!

NIECH TA KRWAWA KĄPIEL OBYMJE NAS.
Omawiając „Odrodzenie państwowości polskiej“ „Kurier Robotniczy“ (Str. Pracy) stwierdza: „Ważne jest to, aby to powstające Państwo było polskie nie-

tylko z nazwy i form zewnętrznych, ale i z treści, by oparło swój byt na nowych, własnych podstawach.

Nie wolno nam zapożyczać nic z fatalnych wzorów totalistycznych, pozostawionych nam w spadku przez hitlerizm. Niech ta krwawa kąpiel obmyje nas z wszelkich wad i przywar narodowych. Niech urzędnicy nie pragną rządzić, lecz służyć swemu społeczeństwu, niech szanują przede wszystkim godność człowieka i obywatela. Niech obywatela nauczą się dyscypliny i uległości wobec prawa, nie tylko przez postrach i przymus, lecz na podstawie dobrowolnego uznania swych zobowiązań”.

PANUJ NAD NERWAMI.
„Barykada Powiśla“ z 22 b. m.:

„Panuj nad nerwami. Najgorszy jest pierwszy moment paniki. Gdy go opanujesz, nader często okazuje się, że w ogóle niepotrzebnie się denerwował, bowiem bezpośredniego niebezpieczeństwa nie było”.

Przedmoście warszawskie
niemieckie linie umocnień

W niemieckim systemie obronnym na przedpolu Warszawy pierwsza (zewnętrzna) linia obrony przebiega mniej więcej: Żerzeń — Kawęczyn — Rembertów — Zielonka — Struga.

Druwa, (wewnętrzna) linia obronna wytyczona jest na Prądze: Saska Kępa od południowego krańca — Godławek — Grochów — Targówek fabryczny.

Niemcy w dalszym ciągu ewakuują materiał i sprzęt w kierunku północnym na Modlin. Trwa też i przybiera na sile akcja wysiedleńcza oraz zabieranie mężczyzn. Części udają się zbiec, ale dużo wywożą Niemcy, przyczem pierwszym celem drogi jest zwykle Legionowo lub Modlin.

Niemiecka artyleria z różnych punktów Warszawy (daleka Wola, Służew, Wierzbno) ostrzeliwuje prawy brzeg Wisły, głównie miejscowości na linii otwockiej: Miedzylesie, Radocka i in.

Dowódca SS w niewoli

Na froncie normandzkim wzięty został do niewoli jeden z najwybitniejszych oficerów S. S., dowódca korpusu 8 armii, gen. Frambacker.

Informacje z miasta

W pierwszym dniu Powstania do szeregów AK zgłosiło się 4 żołnierzy sowieckich, którzy przebywali dotąd w niewoli niemieckiej. Jeńcy ci złożyli obecnie na ręce jednego z oficerów AK podanie z oficjalną prośbą o zaliczenie ich w poczet Armii Krajowej.

W podaniu tym Rosjanie stwierdzają, że wszyscy Polacy odnoszą się do nich „jak do braci”. U Niemców myśmy tego nie widzieli. Traktowali nas jak psów — piszą m. in. żołnierze sowieccy — Gotowi jesteśmy pracować całymi dębami. Prosimy o zaliczenie nas w szeregi Waszych wojaków. Gotowi jesteśmy wypełnić każde zadanie dla dobra Polskiego Narodu i Polskiej Ojczyzny”.

Oddział por. Roberta (rejon Ogrodu Soskiego) słynie ze swej dzielnej postawy i wesołego nastroju. W ataku na PASTę oddział ten zdobył niemiecki rak i cylinder. Drużyna, której własnością stał się rak ochrzcił ją maszynką „Zona”. Użyta została

Patrole sowieckie przedzierają się niekiedy do krańców Prągi.

Rozmowy Churchilla
w Rzymie

— Premier Churchill przeprowadził w Rzymie rozmowy z premierem Włoch Bononi i premierem Grecji Papandreu.

Uwaga Czytelnicy!

— Punkty zbiórki artykułów niezbędnych dla ratowania życia niemieckich obywateli czynne są od godz. 9 - 17 przy ul. Zgoda 15 oraz przy ul. Złotej 34 m. 2. Potrzeby są olbrzymie. Apeliujemy do całego społeczeństwa Warszawy, aby wzięło udział w tej akcji.

— Przy ul. Górskiego 4 m. 1 powstał ośrodek badania krwi dla zaszczegowania jej do odpowiednich grup. Osoby, które zgłosiły się na krwiodawców, proszone są o stawienie się pod wymienionym adresem.

— Kobiety wykwalifikowane w zawodzie krawieckim i bielińskim proszone są o zgłaszanie się do pracy w szwalniach wojskowych. Zgłoszenia są przyjmowane Zgoda 13 m. 9 od godziny 8. Ochotniczki otrzymują chleb i całodzienne utrzymanie.

— W Rejonie Delegatury Południe działa 41 punktów dożywiania pogrzelców i ewakuowanych, 18 takich punktów prowadzi RGO, żywiąc 4.000 cywilnych osób.

— W Rejonie Delegatury z pomocy aprowizacyjnej korzysta ok. 10.000 ludzi.

— W Warszawie powstać mają obwodowe domowe komitety samopomocy, których zadaniem w pierwszym rzędzie ma być sprawowanie funkcji OPL, współdziałanie z władzami, wtrzymywanie ładu, porządku, bezpieczeństwa, czystości oraz akcja samopomocy społecznej.

Komitety te składać się mają z 5-7 osób. Do organizacji powołani są komendanci OPL („Nowy Świat”).

Rumunia przeciw Rzeszy
Likwidacja ustroju totalnego
Pierwsze walki z Niemcami

Kapitulacja Rumunii ogłoszona została przez radiostację bukareszteńską w ub. środę późnym wieczorem. W proklamacji do narodu rumuńskiego król Michał zawiadomił o swej decyzji natychmiastowego zaprzestania kroków nieprzyjacielskich z państwami sojusznicy. Rumunia przyjęła warunki zawieszenia broni, zaofiarowane przez ZSRR, W. Brytanię i USA.

Zadanie zawarcia pokoju król powierzył nowemu rządowi „Unii narodowej”. Rząd, na którego czele stanął gen. Senatescu i do którego przeszli przywódcy potężnej partii chłopskiej Maniu i przywódca liberałów Bratianu, objął natychmiast swe obowiązki. Pierwszym jego krokiem było ogłoszenie szerokiej amnestii politycznej i zarządzanie o likwidacji obozów koncentracyjnych.

Nie wiadomo dotychczas, jaki jest los dyktatora rumuńskiego, marsz. Antonescu. Według pogłosek szwajcarskich, miał on zbiec do Niemiec.

Kapitulacja Rumunii była dla szerokiej opinii niespodzianką. Nie była jednak wydarzeniem nagłym. Od przeszło dwóch miesięcy wpływy koła rumuńskiego szukały kontaktu z obywatelami sprzymierzonych i sądowały grunt, celem zawarcia odrębnego pokoju.

Ostatnim gwoździem do trumny Antonescu, stawiającego uparcie na zwycięstwo Hitlera, stało się odkrycie spisku generalnego w Niemczech i coraz widoczniejsza klęska armii niemieckiej na zachodzie. Dnia 2 b. m. premier Churchill zawiadomił Izbę Gmin, że Rosja zaofiarowała Rumunii warunki pokojowe, uzgodnione z rządem brytyjskim. Wyraził przy tym pewność, iż zostaną one przyjęte przez naród rumuński.

Proklamacja króla Michała oznajmia nie tylko o kapitulacji, ale o przystąpieniu Rumunii do wojny ze wspólnym nieprzy-

jacielem. „Każdy kto będzie się sprzeciwiał naszej decyzji — głosi proklamacja — jest naszym nieprzyjacielem. Nakazuje armii i całemu narodowi walczyć z nim przy użyciu wszystkich środków...” Oświadczenie to jest skierowane przeciw Niemcom w pierwszym rzędzie, przeciw Węgrom — wieczniemu wrogowi Rumunii w drugim.

Z ostatnich wiadomości wnosić można, że rozgorzały już walki między Niemcami i Rumunami. Na froncie wycofujące się wojska rumuńskie są atakowane przez oddziały niemieckie, w miastach, przede wszystkim w Bukareszcie, w których stoją garnizony niemieckie, doszło do pierwszych starć.

Warunki kapitulacji Rumunii nie zostały jeszcze ogłoszone. Jest jednak rzeczą niealegającą najmniejszej wątpliwości, iż Rumunia oddaje Rosji Sow. Besarabię, północną Bukowinę i część Mołdawii.

Natomiast ma Rumunia otrzymać spowrotem Transylwanię, odebraną jej na rzecz Węgier w roku 1940.

Zerwanie Rumunii z Niemcami jest wydarzeniem niemal równie doniosłym dla zwycięskiego zakończenia wojny przez sprzymierzonych, co klęska niemiecka we Francji. Po pierwsze — Niemcy tracą wielkie pola naftowe w Ploesti, stanowiące jedyne źródło ich zapotrzebowania w ten surowiec. Po wtóre — sąsiedztwo Rumunii z Jugosławią otwiera nową możliwość połączenia sił sprzymierzonych z powstańcami marsz. Tito. Po trzecie — krok rumuński przyspieszy decyzję Bułgarii wycofania się z wojny.

Bułgaria, jak donoszą oficjalnie z Ankiary, zwróciła się już do W. Brytanii z zapytaniem jakie może uzyskać warunki od dziesięć tygodni.

Zanosi się na to, że po Francji — Bałkany staną się terenem najbliższej klęski Niemiec.

Jak zdobyto komendę policji

Natarcie rozpoczęło się w nocy z 22 na 23 b. m. o godz. 4 rano. Przystąpiły do niego trzy specjalne grupy uderzeniowe. Pierwsza miała uderzyć na drogę, przejście podziemne, pod starą plebania, aż do kościoła św. Krzyża; druga, wychodząca ze Świętokrzyskiej, miała dostać się do frontowego gmachu Komendy poprzez mury dawnego Ministerstwa Spraw Wewnętrznych; trzecia wreszcie, przechodząc od ul. Czackiego przez liczne przybudówki gospodarcze i garażowe, miała opanować oficyny na tyłach Komendy.

Dokładnie o g. 4-ej rozpoczęła się bardzo silny ogień naszych oddziałów, a jednocześnie grupy uderzeniowe przy pomocy specjalnych wiertarek elektrycznych przystąpiły do wgrzyzania się w mury niemieckiej fortecy.

Natarcie nie było łatwe, od samego początku oddziały nasze napotykały na szereg trudności. Oddział od ul. Traugutta opanował stosunkowo szybko kościół św. Krzyża, ale wychodząc z niego na podwórce Komendy, natrafił na dwa niezwykle silne bunkry. Grupa od Świętokrzyskiej, mimo nadzwyczajnych wysiłków, nie mogła dać sobie rady z grubymi na półtora metra murami budynku. Oddział, operujący na tyłach od ul. Czackiego, został na pewien czas unieruchomiony wskutek zwałenia się ściany od podwórca, która go częściowo zasypała, a odsłaniając — naraziła na ogień nieprzyjaciela.

Niemcy, zaskoczeni od kilku stron jednocześnie, wycofali się do budynku na tyłach Komendy bardzo silnie umocnionego i stąd otworzyli na nasze nacierające oddziały morderczy ogień. Nasi żołnierze nie mieli odpowiedniej ochrony przed niemieckim ogniem. Teraz nadzedł moment użycia specjalnych środków bojowych — ostatnia faza walki o Komendę. Przed budynek, w którym usadowiła się reszta Niemców, podciągnięto moto - pompę i cały gmach obficie zlaną benzyną, zapalając go następnie granatnikami i miotaczami ognia. To zdecydowało o końcu. Niemcy bronili się jeszcze przez pewien czas, potem jednak — obawiając się losu kolegów z Pasty na Zielnej — złożyli broń i poddali się naszym oddziałom.

Bakcyle
hitleryzmu

Pięć lat byliśmy pod niemiecką okupacją. Pięć lat — co dnia — obracaliśmy się w świetle germańskiego bestialstwa, bezprawia i nieludzkości. Oczy nasze przyzwyczajały się do germańskich sposobów „rządzenia”. Brutalność, chamstwo, wyzywianie się władzy — zatrutymi oparami przepajają polskie powietrze.

Czyż można się dziwić, że w tych warunkach niektóre słabe głowy uległy hitlerowskiej zarzie? Dziwić się temu nie należy — szczególnie że są to wypadki odosobnione — jedne należy chorobę tę leczyć energicznie w jej początkowych stadiach.

Są ludzie, którzy w Walczącej Warszawie używają pięści, bata lub pałki. Widziano odpychanie uderzeniami kolby łoczących się po wodę kobiet. Uwaga! Brutalizm — to zaraz hitleryzm.

Zdarzają się wypadki potwierdzające godności ludzkiej. Ordynarne wymaganie, podniesiony głos, grubiaństwo w stosunku do podwładnych, „tykanie” aresztowanych... Pamiętaj: moralny brutalizm — to również postaw hitleryzmu.

Wciąż jeszcze są ludzie, którzy uważają, że posiadanie siły upoważnia do dowolnego jej stosowania. „Mani broń, jestem władzą — więc mogą zrobić wszystko, co sam uznaję za słuszną”. Nie prawdą! Siła musi być w służbie prawa. Bezprawie — to piętno totalizmu.

Wyzywanie się władzy — to także germański jad. Ludzie dotknięci nim przeprowadzają najblizsze nawet rewizje z pistoletem w ręku, szykanować potrafią nawet przy czysto formalnym legitymowaniu, interesantów załatwiają w sposób impertynencko-lekceważący.

Dość tych przykładów. Każdy wie o co chodzi. Każdy też wie, że na szczęście hitlerowska zarza dotknęła tylko nielicznych. Ale ci nieliczni zakazują atmosferę Powstania. To musi ustać!

Polskie Powstanie jest buntem przeciw hitlerowskiemu gangrenie totalizmu. Jest wyzwaniem się Polski Demokracji i Sprawiedliwości.

Musimy być twardzi, mocni i bezwzględni. Nie wolno jednak nikomu — nawet wobec przestępców polskich — być nieludzkiem, grubiańskim i samowolnym.

Ze świata

— Biskup połowy W. P. ks. Gawlin na zwrócił się do Ojca Św. z prośbą o błogosławieństwo dla Walczącej Warszawy. W odpowiedzi sekretarza stanu, kardynała Maglione w telegramie do ks. biskupa Gawliny zawiadomił, że Ojciec Św. udziela błogosławieństwa całemu Narodowi Polskiemu.

— Polska dywizja pancerna, walcząca we Francji, wzięła do niewoli w czasie niszczenia 7 armii niemieckiej w kotle normandzkim, 3.500 jeńców. W samej tylko bitwie pod Chambois w ręce Polaków dostało się około 1.500 Niemców.

— Rząd fiński za pośrednictwem swego przedstawiciela dyplomatycznego w Sztokholmie nawiązał pośredni kontakt z rządem sowieckim w sprawie zawarcia odrębnego pokoju.

— Szwedzki dziennik „Aftonbladet” donosi z Berlina, że Hitler miał pozabawić marsz. Kluge dowództwa naczelnego we Francji. Następcą jego ma zostać marsz. Model, dotychczasowy dowódca grupy armii na froncie wschodnim. Według dziennika szwedzkiego, w Berlinie utrzymują jakoby dowódca na wchodzie miał być mianowany marsz. Brauchitsch.

— Obecna faza działań wojennych na Pacyfiku decyduje o bycie lub niebyciu Japonii — oświadczył cesarz japoński na posiedzeniu rady ministrów. Premier Koiso w wezwaniu do narodu japońskiego stwierdził, że Japonia staje przed poważnym kryzysem, gdyż sprzymierzeńcy szykują się do skorzystania z pierwszej okazji, aby ledować na wyspach japońskich.

POSZUKIWANIA

ZAGINIONYCH

Lodzian proszą o wiadomość od Zygmunta Kociszewskiego jestem zdrowa Pańska 37 m. 21. ● Rodzina prosi o wiadomość o Jerzyku Obrzydowskim, Wiadomość Pańska 37 m. 21. ● Rodzina prosi o wiadomość od Genowefy Gajdówny, wszyscy zdrowi Pańska 37 m. 21. ● Dzidzia — Czesława proszona jest o wiadomość dla Halszki przez Biuletyn Informacyjny i dla matki Pańska 37. ● Szymański — Jerzyk Czackiego — zdrowi. Proszą o wiadomość z ul. Gen. Zajęczko 7. ●

Stanisławę Mikoleit prosi o wiadomość córka. Jest z ojcem na ul. Freta. ● Władek z Kościelnej 13 prosi Jadwigę Topole o wiadomość. W domu zdrowi. ● Parasola prosi o wiadomość Laska. Adres dawny. ● Janka Mitkę prosi o wiadomość Geniek z Koźlej. ● Por. Karola z Elektoralnej prosi o wiadomość Andrzej przez BI. ● Irka i Geniek z Nalewek 4 proszeni są o danie wiadomości matce przez BI. ● Elżbieta prosi o wiadomość pp. Szabowskich z Żurawiej 10 m. 4 przez BI. ● Ppor. Wąs zawiadamia, że jest zdrow, żonę Stachę i siostrę Sabę. ● Por. Osa prosi o wiadomość Helenę Grzesiakową z ul. Wolskiej 44 i Krystynę Mekke z ul. Chłodnej 6. ● Krystyna (Iga) z Leszna jest u Andrzeja na Starówce. Prosi o wiadomość Roma (Jerzego) z Ogrodowej przez BI. ● Stenka, Wiessiek zdrowi przy ulicy Czackiego 3-5. Proszą o wiadomość od matki i Tadka Kudlaka. ● Stefan, Heniek i Franek są na Widok 14. Poszukują Bessy Heleny, Michała, Wirginię Norberta i sanitariuszkę Zosię. ● Pietruszewski Leonard, Sosnowa 1, prosi o wiadomość Helę, Irkę i Jankę. ● Kowalska Irka — pielęgniarka. Wiadomość otrzymaliśmy, adresu nie znamy. Do matki napiszemy. Oglewska J. ● Jaczewska Bronisława zawiadamia siostrę Mieczysławę Adesmanową, Szczeblewską Halinę i Adesmanową Bronisławę, że jest na Złotej 30 u Krzyżanowskich. Prosi o wiadomość. ● Jaczewska Bronisława prosi o wiadomość o logiera 3. Złota 30. Krzyżanowscy. ● Mitkiewicz Maria z Elektoralnej 51 proszona jest o wiad. przez syna Janusza Szpitalna 4 Apteka. ● Stefania Przybysz z Wroniej 50 prosi o wiadomość męża i syna. Pl. Napoleona Nr. 4 m. 4. ●

Anzelm Andrzej J. zawiadamia rodzinę, że żyje, widział się z Orkiem. Wiadomości kierować do Anuli na Czackiego. ● Mec. Alę D. i Rudolfa z Nowogrodzkiej 1 prosi o wiad. Marian R. — Jurata — Jasna 5 kanc. ● Danke z W. Z. Hoża 6 prosi o wiadomość Marian R. — Jurata — Jasna 5 kanc. ● Grażyna Kalkstein zdrowa, prosi rodziców Czesława i Stefanię Kuzstelanów z ul. Filtrowej 68—41 o wiadomość do Watry ul. Moniuszki 5. ● Różańska Cecylia jest zdrowa na Przeskok 2 prosi o wiadomość od córki Henryki. ● Kucharska Bronisława jest zdrowa na Przeskok 2 prosi o wiadomość od córek. ● Rodzina Sochańskich Wielka 11 jest zdrowa i prosi o wiadomość od syna Kaziimera. ● Chowańskiego, Pawłowskiego, Wolskiego i in. współpracowników 530/OP wzywa się do niezwłocznego zgłoszenia się do lokalu 530/OP. Pl. Napoleona 1800/I, I piętro. ● Madeyski Zbigniew zgłosi się Moniuszki 9 m. 23. Wagner. ● Stęplewski Stanisław i dr. Baran zgłoszą się niezwłocznie. Moniuszki 9 m. 23. Wagner. ● Piotrowski Jerzy z Przebieg zgłosi się niezwłocznie Moniuszki 9 m. 23. Wagner. ● Ewa z 530/OP. z Kapucyńskiej czy ma kontakt z Pawłowskim, Rawskim, Chowańskim lub in. współpracownikami 530/OP. Są potrzebni pl. Napoleona 1800/1. Szymborski. ● Biała Janina ze Szpitalnej 12 poszukuje siostry Jadwigi Ostrowskiej z Al. Niepodległości. ● Hala D. z Krynicznej 20 prosi Edmunda i rodzinę o wiadomość na Hożę 41 m. 12. ● „Roch“ prosimy wiadomość Sienna 43a m. 4 Szusterowie, Jurek zdrow. ● Suchorzewski Janusz podch. pseud. „Zaremba“ proszony o wiadomość. Noakowskiego 8-8. ● Sukiennik Praksesta z Wilczej 62

(Dalszy ciąg na odwrocie)

m. 19. prosi o wiadomość syna „Pioru-
 na”. ● Zaleska Maria poszukuje có-
 rek: „Małgosia”, Janki, „Moniki”-Hali
 od Howerli C1 o raz Anieli. Wspólna
 49-3. ● Bolesław prosi o wiadomość
 Marię, Maćka, Jacka i Maryskę z Nar-
 ciarskiej. ● Krzywickiej Lutki z ojcem
 lub mieszkańców domu Al. 3 Maja 2
 poszukuje Staszek. Wilecza 10 m. 13. ●
 Janek i Marysia ze Siemulikowskiej o
 proszeni o wiadomość dla matki. ●
 Gachowieckiego Andrzeja poszukuje
 Wanda z Leszna 94. KKO Zgoda 7
 dla Klary. ● Rodzinę Werner z Pu-
 ławskiej poszukuje Jadwiga i Wanda.
 KKO Zgoda 7 dla Renaty. ● Szulczewska
 Alfreda poszukuje rodziny. Mokro-
 towska 60 ● Kędra Antoni Chmielna
 18 poszukuje Stanisławy Rogowskiej z
 Górczewskiej. ● Jestem zdrow i pra-
 cuję. Kropka — Warszawa Walczy. ●
 Alinkę, Nelly, Jurka z Orlej prosi o
 wiadomość Zając. Sienna 38. Zaufalów-
 ny Maryny szuka Romek. ● Kubicowa
 Olena, Sienna 41 zawiadamia Irenę
 Kleinową, że żyje. ● Gąsiorkiewicz Ka-
 zimierz zawiadamia, że jest u cioci
 na Tamce. ● Iza prosi wujka Jurka o
 wiadomość. Boduena 2 u p. Bortnow-
 skiej. „Dick” Pola i Małgosia proszą o
 wiadomość. Pl. Napoleona. ● Mietecki
 „Konrad” Jadwiga żyje. Pl. Napoleo-
 na 4. ● Przybysz Stefania z Wronia 50
 prosi o wiadomość męża i syna. Pl.
 Napoleona 4. ● Wiśniewski Zdzisław
 Wronia 50 prosi o wiadomość matkę,
 ojca i siostry. Pl. Napoleona 4 m. 4. ●
 Hostman Basia prosi rodziców o wia-
 domość. Wolska 106. ● Janka i Ge-
 nia z Hołówki są u Zosi. Chmielna 36
 m. 13. ● Proś Henryka i Władysława
 proszeni o zgłoszenie się Warecka 9.
 Matka. ● Langer Maria prosi o wiado-
 mość Zofię Wiercińską, matkę i całą
 rodzinę. Złota 40 m. 36. ● Różycki Mie-
 czysław prosi o wiadomość siostrę
 Niedzielską i rodzinę. Sienkiewicza 4.
 ● Wiesława zawiadamia Szczypior-
 skich z Kapucyńskiej 15-17, że jest
 zdrowa. Prosi o wiadomość o rodzinie
 i bracie Andrzeju. ● Górskich Stan. i
 Tad. z J. Plichtą proszą o wiadomość
 Chrzanowscy. Widok 9 m. 24. ● Kaktus
 Jerzy (6-go Sierpnia 36 m. 18, Ka-
 liska 7). Ojciec na Łuckiej, matka
 Chmielna 18. ● Gołaszewski Czesław
 prosi o wiadomość. Chmielna 18. Wan-
 da. ● Łucjan, Bohdan i Frania dajcie
 znać. Marceli. ● Pracownicy drukar-
 ni D. I. i Antoś, Jasio, Staś, Władek,
 Zdzisław winni zgłosić się Warecka 15
 Kom. OPL. ● Władek, Jurek, Zygmunt,
 Jasio, Tosiek, Benito, Czarny, Bolek
 proszą o wiadomość Zęba, Stefana, Ka-
 zika, Kulawego i Łysego. Warecka 15.
 Kom. OPL. Klimczak Zdzisław prosi
 o wiadomość Bronka przez B. I. lub
 Poczta Polową. Kredytowa 6 m. 12. ●
 Tadeusz poszukuje żony Reny i córek
 Zeni i Wandzi. ● Bronisława S. z Żu-
 lińskiego. Córka Hanna zdrowa. ● Ry-
 szard G. prosi Juliana i Stanisławę
 Lolków z Ogrodowej o wiadomość. Bo-
 duena 6. „Adam”. ● Garczyński Mie-
 czysław jest zdrow. ● Przedpeński Ma-
 rian jest na Browarnej 4. ● Smulska
 Zula. Pozdrawiamy was z Dobrej. Oty-
 la z mamą. Dajcie znać. ● Otyla po-
 zdrowia Klemensa. Dobra 49 m. 21. ●
 Czesław Pomorski z Filtrowej 68 jest
 na Wilczej poszukuje Jadwigi lub
 A. Czekałowskiej z Grottgera. ● Xe-
 niu, Barburko, Jurasku — gdzie jeste-
 cie? Odezwijcie się — Tadek. ● Je-
 rzy Dembowski (z Grażyny) proszony
 o wiadomość na Hożą 37 m. 12. — Ha-
 lina. ● „Jula” (Nawrocka) pyta o Zo-
 się o Genę Rogalską oraz Stefka K.
 Hoża 37 m. 12. ● Wirginia ze Wspól-
 nej prosi Franciszka Lachowicza o wia-
 domość. Są z matką na miejscu. ●
 Ama, która w pierwszym dniu pow-
 stania dyżurowała w lokalu na ul.
 Pańskiej 45, niech się zgłosi na Ho-
 żą 37 m. 12 do Marka. ● Muszyński
 Mieczysław z Ordynackiej 10 proszo-
 ny jest o wiadomość dla żony. Wspól-
 na 9 m. 24. ● „Bolesława” (Śmiały)
 z Bielán poszukuje i wzywa do siebie
 o ile to możliwe Marek, Hoża 37 m. 12.
 ● Janina Szymczak poszukuje siostrę
 swoją Adaminę, Skorupki 8 m. 11. ●

**Codziennie wpływa do Biuletynu Informacyjnego około ty-
 siąca poszukiwań zaginionych.
 Drukować możemy najwyżej 130
 — 150 zgłoszeń. Nie gwarantu-
 jemy żadnego terminu umieszcze-
 nia zgłoszeń.**